

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.291 van 9 maart 1998
in de zaak A. 35.249/IX-745.**

In zake : Daniël SABBE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de Minister van Sociale Zaken,
2. de Staatssecretaris voor Volksgezondheid,
thans de Minister van Volksgezondheid,
3. de Staatssecretaris voor Europese Zaken
en Landbouw, thans de Minister van Land-
bouw.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël SABBE
op 11 december 1986 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van :

"de beslissing van de inspecteur-hoofd van dienst
bij het Bestuur van veeteelt en diergeneeskundige
dienst, Diergeneeskundige Inspectie,
dr. D. SCHOCKAERT, vervat in een schrijven van
13 oktober 1986 waarbij deze aan verzoeker meldt dat
hij zal

- ongunstig adviseren voor de eventuele aflevering van entstoffen en reagentia waar dit vereist is;
- weigeren certificaten en getuigschriften allerlei mede te ondertekenen voor zover zij niet voortvloeien uit toegelaten taken;
- vacatiestaten te aanvaarden voor eventuele prestaties verricht gedurende het vierde trimester 1986";

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur F. GEENS op grond van artikel 91 van het bestluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 18 maart 1987 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de beschikking van 18 maart 1987 waarbij de partijen worden ontslagen van de maatregelen die het onderzoek voorafgaan;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 14 september 1989 waarbij het bevel van 18 maart 1987 is ingetrokken en waarbij de procedure van meetaf aan zal worden hernomen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien de memorie van antwoord van de derde verwerende partij;

Gezien de memorie van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 21 mei 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van verzoeker en van de derde verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 december 1997, op welke datum de zaak voor onbepaalde tijd is uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 16 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de derde verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker wordt bij ministerieel besluit van 22 september 1966 "aangenomen" in de hoedanigheid van doctor in de diergeneeskunde. In die hoedanigheid is hij ingeschakeld in de diergeneeskundige politie. Zo verricht hij, naast zijn privé-praktijk, prestaties in het kader van de officiële bestrijding van pluimveeziekten

en in het kader van de uitvoer van eiprodukten. Voor deze activiteiten van diergeneeskundige politie staat hij onder het toezicht van een inspecteur-dierenarts van het Ministerie van landbouw.

1.2. Met ingang van 1 juli 1986 wordt hij benoemd tot inspecteur-keurder bij het Instituut voor Veterinaire Keuring.

1.3. Bij nota van 1 oktober 1986 worden de inspecteurs van de Diergeneeskundige Inspectie van het Bestuur voor Veeteelt en Diergeneeskundige dienst van het Ministerie van Landbouw gewezen op de gevolgen van de benoeming van aangenomen dierenartsen die een functie uitoefenen in het kader van de wetgeving op de diergeneeskundige politie tot inspecteur-keurder bij het Instituut voor Veterinaire Keuring. De nota eindigt als volgt : "Anderzijds dient U alle dierenartsen van uw ambtsgebied die voorkomen op de bijgaande lijst te wijzen op de bepalingen van hogergenoemd artikel 5. In geen geval mag nog een vacatiestaat voor prestaties verricht gedurende het vierde trimester van dit jaar worden ingediend".

1.4. In uitvoering van die nota schrijft de inspecteur-hoofd van dienst van de Diergeneeskundige Inspectie te Gent, dr. SCHOCKAERT, op 13 oktober 1986 aan verzoeker het volgende :

"Ik heb de eer Uw bijzondere aandacht te vestigen op het artikel 5§1 van de wet van 13 juli 1981 tot oprichting van een Instituut voor Veterinaire Keuring.

Dit artikel verbiedt nl. de diergeneeskunde te beoefenen buiten de taak opgedragen binnen het vermelde Instituut.

Ingevolge dit verbod zal ik vanaf heden

- ongunstig adviseren voor de eventuele aflevering van entstoffen en reagentia waar dit vereist is;
- weigeren certificaten en getuigschriften allerlei mede te ondertekenen voor zover zij niet voortvloeien uit toegelaten taken;

- vacatiestaten te aanvaarden voor eventuele prestaties verricht gedurende het vierde trimester 1986".

Dit is de bestreden beslissing;

2. Over de procedure.

2.1. Overwegende dat de Minister van Middenstand en Landbouw slechts op 27 oktober 1995 een memorie van antwoord heeft ingediend; dat verzoeker vraagt dat deze "volstrekt laattijdige" memorie uit de debatten zou worden geweerd;

2.2. Overwegende dat artikel 21 van de gecoördineerde wetten, zoals het werd gewijzigd door artikel 1 van de wet van 17 oktober 1990 tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de wet van 5 april 1955 inzake de wedden van de ambtsdragers bij de Raad van State, in zijn vijfde lid bepaalt dat de memories die door de verwerende partij te laat worden ingediend ambtshalve uit de debatten moeten worden geweerd; dat deze bepaling evenwel niet van toepassing is op de voorliggende zaak; dat artikel 18, § 2, van de genoemde wet van 17 oktober 1990 immers bepaalt dat artikel 1 van die wet slechts van toepassing is op de verzoekschriften die worden ingediend na de eerste dag van de tweede maand volgend op die gedurende welke de wet in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd, concreet op de verzoekschriften ingediend vanaf 2 januari 1991; dat voor de voorliggende zaak derhalve nog de vroegere reglementering geldt waarin de termijn voor het indienen van de memorie van antwoord niet op straffe van nietigheid was voorgeschreven;

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat ten dezen de vraag rijst of de bestreden akte wel degelijk een voor vernietiging vatbare rechtshandeling is;

3.2. Overwegende dat dr. SCHOCKAERT in de brief die het voorwerp uitmaakt van het voorliggende annulatieberoep vooreerst verzoekers aandacht vestigt op de bepalingen van artikel 5, § 1, van de wet van 13 juli 1981 tot oprichting van een Instituut voor Veterinaire Keuring en de bewoordingen van dat artikel herhaalt, dat hij aan verzoeker meedeelt welke conclusies hij uit dat artikel voor zijn eigen optreden trekt, namelijk dat hij ingevolge het in voormeld artikel 5, § 1, vervatte verbod bepaalde handelingen niet meer zal stellen;

3.3. Overwegende dat verzoeker aanvoert dat het in casu een opheffing van zijn aanstelling tot aangenomen dierenarts (eerste middel), een verdoken tuchtstraf (tweede middel), en een cumulverbod (vijfde middel) betreft;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker stelt dat door de betwiste nota zijn aanstelling tot aangenomen veearts wordt opgeheven, ten minste de facto; dat de betwiste akte die draagwijdte niet kan hebben; dat dr. SCHOCKAERT verzoekers aanstelling die bij ministerieel besluit werd verleend, niet kan opheffen; dat dr. SCHOCKAERT niet de facto kan opheffen wat reeds de jure (impliciet) is opgeheven; dat immers door zijn benoeming tot inspec-teur-keurder van het Instituut voor Veterinaire Keuring verzoeker ambtenaar werd van het Instituut voor Veterinaire Keuring en meteen het cumulatieverbod van artikel 5, § 1, van de wet van 13 juli 1981 tot oprichting van een Instituut voor Veterinaire Keuring van toepassing was; dat deze bepaling luidt als volgt :

"Geen enkele dierenarts, ambtenaar van het Instituut, mag de diergeneeskunde beoefenen buiten de hem opgedragen taak";

3.4.2. Overwegende dat verzoeker verder stelt dat het in casu om een verdoken tuchtsanctie gaat; dat verzoeker geen enkel element aanbrengt om zijn stelling ook maar enigszins te staven; dat uit het dossier al evenmin blijkt dat het de bedoeling zou geweest zijn van dr. SCHOCKAERT om verzoeker te straffen; dat wel uit het dossier blijkt dat de brief van dr. SCHOCKAERT noch min noch meer de vertaling is naar verzoeker toe van de supra sub 1.5. vermelde instructie die hijzelf op 1 oktober 1986 had ontvangen en die maatregelen bevatte ingevolge de benoeming van een aantal veeartsen die een taak vervulden in het kader van de diergeneeskundige politie tot ambtenaar van het Instituut voor Veterinaire Keuring, maatregelen voor de toekomstige organisatie van de dienst;

3.4.3. Overwegende dat verzoeker tenslotte aanvoert dat de bestreden brief hem een cumulverbod oplegt; dat verzoeker niet duidelijk maakt wat er hem precies wordt verboden; dat trouwens in de veronderstelling dat aan verzoeker bepaalde activiteiten worden verboden, quod non, dit geen wijziging inhield van zijn rechtstoestand omdat dit verbod alleen maar herhaalde wat reeds bestond ingevolge voormeld artikel 5, § 1, van de wet van 13 juli 1981;

3.5. Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat de bestreden akte niets meer is dan een inlichting, het wijzen op een bestaande rechtsregel, het meedelen aan verzoeker van de gevolgen die de toepassing van deze rechtsregel zal hebben op het vlak van de samenwerking tussen dr. SCHOCKAERT en verzoeker; dat de bestreden akte geen enkele wijziging van de rechtstoestand van

verzoeker bevat en derhalve niet voor vernietiging vatbaar is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen maart 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.